

ведншве, и уши његове на молитву њихову; а лице Господње на оне који зло чине да их истријеби са земље.

13. И ко може нама наудити ако узидете ва добром?

14. Но ако и страдате правде ради, блажени сте. Али страха Њихова не бојте се, него се плашите;

15. Нето Господа Бога светите у срцима својим. А будите свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надење.

16. С кротости и страхом имајте добру свјест; да ако вас онајдају за што куде ваше добро живљење они што зло чине.

17. Јер је боље, ако хоће воља Божија, да страдате добро чиниши, него да зло чиниши.

18. Јер и Христос један пут за грехе наше пострада, праведник за неправедник, да нас приведе к Богу, оживљеши Духом;

19. Којиме спасавши проповиједа и духовима који су у тамници,

20. Који некад не хтјеше да слушају кад их очекиваше Божије тршљење у вријеме Нојево, кад се грађаше ковчег, у коме мало, то јест осам душа, остаде од воде.

21. За спомен тога и нас сад спасава кршљење, али не праве тједесне нечистоте, него обећање добре свјести Богугу, васкрсенијем Исуса Христа.

22. Који је с десне стране Богу, отишаши на небо, и слушају га ађбали и власти и силе.

ГЛАВА 4.

Кад дакле Христос пострада за нас тијелом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада тијелом, престаје од грјеха.

2. Да остало вријеме живота у тијелу не живи више жељама човјечијим, него вољи Божијој.

3. Јер је доста што смо прошавше вријеме живота провели по вољи незнабожачкој, живевши у нечистотама, у сластима, у пијанству, у жадерању, у пијењу и боготрсијем незнабоштвима.

4. За то се чуде што ви не трните с њима у то исто неуредно живљење, и худе на вас.

5. Они ће дати одговор ономе који је готов да суди живима и мртвима.

6. За то се и мртвима проповиједа живљење, да приме суда по човјечу тијелом а по Богу да живе Духом.

7. А свему се крај приближи. Будите дакле мудри и гријешни у молитвама.

8. А прије свега имајте нешеставну љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво грјеха.

9. Будите гостољубиви међу собом без мржњања;

10. И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божије.

11. Ако ко говори, *мека зовори* као ријечи Божије; ако ко служи *мека служи* као по моћи коју Бог даје: да се у свачему слави Бог кроз Исуса Христа, коме је слава и држава ва вијек вијека. Амин.

12. Љубавни! не чудите се врућини која вам се догађа за купање ваше, као да вам се догађа за купање ваше, с Христом, да бисте, и кад се јави слава његова, имали радост и веселје.

14. Ако бивате укорењени за име Христово, благо вама! јер Дух славе и Бога почиња на вама: они дакле худе вањ, а ви га прослављате.

15. Само да не пострада који од вас као крвник, или као дупец, или као заочинац, или као онај који се мијеша у туђе послове;

16. А ако ли као Хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у оном догађају.

17. Јер је вријеме да се почне суд од куће Божије; ако ли се најприје од онима што се противе Божијему јеванђељу?

18. И кад се праведнике једва спасе, безбожник и грјешник гдје ће се јавити?

19. За то и који страдају по вољи Божијој нека му као вјероуме творцу предаду Душе своје у добријем дјелма.

ГЛАВА 5.

Старјешине које су међу вама молим који сам и сам старјешина и свједок Христово страдања, и имам дјела у слави која ће се јавити:

2. Спасите стадо Божије, које слам је шарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.

9. Браните се од свега грђом у вјери, него Драговољно, и по Богу, нити за знајући да се таква страдања догађају вашој браћи по свијету.

10. А Бог сваке благодати, који вас позва на вјечну своју славу у Христу Исусу, он да вас, пошто мало пострадате, саврши, да утврди, да узврјепи, да утемелји.

11. Њему слава и држава ва вијек вијек. Амин.

12. По Славану, вашему вјерном брату, као што мислим, пишем вам ово мало, свјетлући и свједочећи да је ово права благодат Божија у којој стојите.

13. Поздравља вас пржева с вама избрана у Вавилону, и Марко син мој.

14. Поздравите један Другога цјеливом љубави. Мир вам свима у Христу Исусу. Амин.

ДРУГА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

Од Слатора Петра, слуге и апостола Исуса Христа, онима што су примили с нама једну часну вјеру у правди Бога нашега и спаса Исуса Христа:

2. Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега.

3. Будући да су нам све Божанствене силе његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем онога који нас позва славом и добродјетелу,

4. Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате дјела у Божијој природи, ако учете од тједеснијех жеља овога свијета.

5. И на само ово окрените све старе своје да покажете у вјери својој добродјетели, а у добродјетели разум, а у разуму уздржање, а у уздржању тршљење, а у тршљењу побожност, а у побожности братољубље, а у братољубљу љубав.

8. Јер кад је ово у вама, и множи се, не ће вас оставити лице нешти без плода у познању Господа нашега Исуса Христа.

9. А ко нема овога слијеп је, и пина заборавиши очишћење од старјех својих грјеха.

10. За то, браћо, постајте се још већа да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово не ћете погрјешити никад;

11. Јер вам се тако обилно допусти уазвак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа.

12. За то се не ћу олајенити опоминати вам једнако ово, ако и знате и утврђени сте у овој истини;

13. Јер мислим да је право докле сам год у овом тијелу да вас будим опоминвањем,

14. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити као што ми каза и Господ наш Исус Христос.

15. А трудити се свакојо да се и по расстанку мојему можете опоминати овога;

16. Јер вам не показасмо силе и дољаска Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мудро измишљенијем, него смо сами видјели славу његову.

17. Јер он пржи од Бога оца част

и славу кад дође к њему такови глас: ово је син мој љубавни, који је по мојој вољи.
 18. И овај глас ми чусмо гаје сиђе с неба кад бијасмо с њим на светој гори.
 19. И имамо најпозданију пророчку ријеч, и добро чините што пишете на њу, као на видјело које свијетли у тамноме мјесту, докле дан не осване и данница се не роди у срцима вашима.
 20. И ово знајте најпорије да ни једно пророштво књижевно не бива по својој казивању;
 21. Јер никад пророштво не би од човјеције воље, него научени од светогота Духа говореше свети Божији људи.

ГЛАВА 2.

А бијаше и лажнијех пророка у народу, као што ће и међу вама бити јересијех учитеља, који ће унијети дара који их искупи и доводиће себи навалу погибобо.

2. И многи ће поћи за њиховијех нечистотама којима ће се хулити на пут истине.
 3. И у лакојству довиће вас њимишљенијем ријечима. Њихов суд одавно не дојни, и погибобо њихова не дријема.

4. Јер кад Бог не поштедје агђела окове мрака њакленота, и предаде да се чувају за суд;
 5. И првога свијета не поштедје, него сачувавши самосмога Ноја, проповједника правде, наведе потопа на свијет безбожнички;
 6. И градове Содом и Гомор сажече и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали;

7. И љезави праведнога Лота, кога осрамоташе безаконици нечистоготом живљења;
 8. Јер кад живљаше праведније међу њима, гледљући и слушајући безакона Ајела, мучаше од дана до дана праведну душу;

9. Зна Господ побожне избављати од њапаста, а неправеднике мучећи чувати за дан судни;
 10. А особито оне који иду за тјелесијем жељама нечистоте, и не маре за

3. И ово знајте најпорије да ће у по-

поглаварство, и који су безобразни и самовољни, и не држу хуљећи на славу.
 11. Кад агђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулнога суда;

12. А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумију, и у погибоби својој пропаше.
 13. Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и гријех, који се хране својијем пријеварама, једући с вама;

14. Имају они пуне прељубочинства и непростанота гријеха; предашћу неутврђене душе; имају срце научено лакојству, Ајела калете;

15. Оставивши прави пут, зајоше, и каду путем Валаама Восорова, коме омиље плата неправедна;
 16. Али би покран за своје безаконе: скот ниједи проговоривши гласом човјечим забрани безумље пророково.

17. Ово су безводни извори, и облаци и магле које протоне вјетрови, за које се чува мрак тамни на вјијек.
 18. Јер говорехи поностите и лажљиве ријечи предашћу на нечистоте тјелеснијех жеља оне који одистота бжеже од онијех што живе у пријевари.

19. И обећавају им слободу а сами су робови погибоб; јер кога ко надвада онај му и робује.
 20. Јер ако одбојегну од нечистоте свијета познањем Господа и спаса нашега Исуса Христа, на се опет заплете у њих и буду надвадани, буде им пошљедње горе од прнота;

21. Јер им бжеже боље да не познаше пута правде, него ли кад познаше да се врате натраг од свете заловијести која им је предана.

22. Јер им се догоди истинита приповијест: пас се повраћа на своју бљувотину, и: свиња окушавши се, у каљужу.

ГЛАВА 3.

Бво вам, љубавни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињањем ваш чисти разум,

2. Да се опомињете ријечи које су најпорије казали свети пророци, и заповиједјет својијех апостола од Господа и спаса.

3. И ово знајте најпорије да ће у по-

шљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својијем жељама,

4. И говорити: гаје је обећање долазије долазак Божијег дана, којегга ће се ради небеса снати и расплати, и не све стоји тако од почетка створења.

5. Јер навалице не ће да знаду да су небеса била отприје и земља из воде и усред воде Божијом ријечи.

6. За то гадашњи свијет би водом потлаен и погибобо.

7. А садашња небеса и земља том истом ријечи задржана су те се чувају за дан *страшнота* суда и погибоби безаконјех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубавни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

9. Не дојни Господ с обећањем, као што нејер мисле да дојни; него нас познато, љубавни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

10. Али ће доћи дан Господњи као лудеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стишке ће се од ватре распати а земља и Ајела што су на њој изгорјене.

11. Кад ће се дакле ово све раско-

шљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својијем жељама,

4. И говорити: гаје је обећање долазије долазак Божијег дана, којегга ће се ради небеса снати и расплати, и не све стоји тако од почетка створења.

5. Јер навалице не ће да знаду да су небеса била отприје и земља из воде и усред воде Божијом ријечи.

6. За то гадашњи свијет би водом потлаен и погибобо.

7. А садашња небеса и земља том истом ријечи задржана су те се чувају за дан *страшнота* суда и погибоби безаконјех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубавни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

9. Не дојни Господ с обећањем, као што нејер мисле да дојни; него нас познато, љубавни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

10. Али ће доћи дан Господњи као лудеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стишке ће се од ватре распати а земља и Ајела што су на њој изгорјене.

11. Кад ће се дакле ово све раско-

ПРВА САБОРНА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

Што бжеше из почетка, што чусмо, што видјесмо очима својима, што размогрисмо и руке наше опинаше, о ријечи живота:

2. И живот се јави, и видјесмо, и свиједочимо, и јављемо вам живот вјечни, који бжеше у оца, и јави се нама.

3. Што видјесмо и чусмо то јављемо вама да и ви с нама имате заједницу; а наша је заједница с оцем и са сином његовијем Исусом Христом.

4. И ово вам пишемо да радост ваша буде испуњена.

5. И ово је обећање које чусмо од њега и јављемо вама, да је Бог видјело, и таме у њему нема никакве.

6. Ако речемо да имамо заједницу

с њим а у таму ходимо, лажемо и не творимо истине.

7. Ако ли у видјелу ходимо, као што је он сам у видјелу, имамо заједницу један с другијем, и крв Исуса Христа, сина његова, очишћава нас од свакога гријеха.

8. Ако речемо да гријеха немамо, себеварамо, и истине нема у нама.

9. Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде.

10. Ако речемо да не сагријешисмо, градимо га лажом, и ријеч његова није у нама.

ГЛАВА 2.

Ајечине моја! ово вам пишем да не гријешите; и ако ко сагријеши, има-